

MIDZOMER

In het Nederlands, de taal van belastingsformulieren en politiek debat, zal ik proberen de aardse schoonheid van een hemelboom te beschrijven. Een hemelboom, twintig meter hoog, groeit in de rechterhoek van mijn stadstuin, ver boven de andere vier boompjes, de wintersweet, de seringe, het vijgje en iets dat als een ahoorn uitziet, maar zonder lekkere sap te produceren voor Marias pannenkoeken.

Die is nu bezig de geknipte blaadjes van het buxus netjes weg te vagen en in een bruine zak te stoppen. Een vliegmachine doorkruist de midzomer hemel, de klokken van het Belfort hameren een helse boodschap.

Elle me parle, cet arbre, tout en agitant ses feuilles.

Drastisch gesnooid in februari, pronken haar korte takken met een dikke struik van donkergroene bladeren. Ooit verwenste ik deze boom, omwille van de ruimte die ze pakte in m'n hof, en wou haar zomaar kappen.

Ze draagt een rok van klimop tot bijna aan haar oksels – het proper houden ervan is ook Marias werk. We maken gebaren door het raam, ik aan mijn schrijftafel vroeg 'smorgens, zij, wakend over alles dat leeft, ademt en beeft in dit ritselend domein. Tomorrow I will start again.

Today of all days,
Midsummer's Day,
I conjure up positive thoughts.

Towards the cosmos,
Towards my fellow-poets,
Towards Lappersfort.

The tree of heaven stands there
in the corner of the garden
watching over the house.

I will embrace her
after a hearty breakfast.
Ivy in my hair.

Kiwi, apricot,
strawberry, mango, apple
into the muesli.

I sit at my desk
staring at the mighty tree.
Memories of THEE.

MARCUS CUMBERLEGE